

Sygnatura akt VII U 1861/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant: Joanna Pajorska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2014 r. w J.

odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 25 marca 2013 r., znak: (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość potrąceń z emerytury

I. odwołanie oddala,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 60,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1861/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca K. S. złożyła odwołania od decyzji (...) Oddział w W. z dnia 25.03.2013r, znak (...), którą został poinformowany o podjętych potrąceniach z jego świadczenia emerytalnego. Wnioskodawca złożył odwołanie i zarzucił, iż strona pozwana dokonuje, niewłaściwych co do wysokości, potrąceń naruszając art. 139 ust. 140 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. z naruszeniem dokonując potrąceń czyniła to w wygórowanej wysokości. Wnioskodawca zarzucił, iż ZUS potrąca kwotę 1030,67 zł, która została wyliczona od kwoty brutto świadczenia (4122,68 zł), a powinna być liczona z kwoty świadczenia netto (3452,62 zł) . według wnioskodawcy kwota potrącana powinna wynosić 863,15 zł, a zatem organ emerytalny dokonuje potrąceń każdorazowo zawyżonych o 167,52 zł.

Wnioskodawca wnosił o zwrot potrąceń w części zawyżonej wraz z odsetkami.

Strona pozwana w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Zdaniem organu rentowego potrącenia wynikające z zajęcia komorniczego były dokonywane w prawidłowej wysokości, zgodnie z art. 139 i 140 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Strona pozwana przyznała, iż kwota do potrącenia została wyliczona zgodnie z art. 140 w/w ustawy jako 25% świadczenia brutto, a następnie potrącona od wysokości świadczenia otrzymanego po odliczeniu (zgodnie z art. 139 w/w ustawy) składki na ubezpieczenie zdrowotne zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornie wnioskodawca K. S. jest uprawniony do emerytury. W marcu 2013r wpłynęły do ZUS wystosowane przez dwóch komorników zajęcia świadczeń.

dowód: zajęcia komornicze – k. 89 i 90 akt ZUS.

Organ emerytalny podjął dokonywanie potrąceń od świadczenia za kwiecień 2013r o czym zawiadomiono komornika M. W. oraz wnioskodawcę. ZUS ustalił wysokość potrącenia jako 25% wysokości świadczenia brutto tj. na kwotę 1030,67 zł.

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie mogło być uwzględnienie.

Wnioskodawca stał na stanowisku, iż pozwany organ rentowy w sposób nieprawidłowy tzn. z naruszeniem obowiązujących przepisów, przystępując na wezwanie komornika do dokonywania potrąceń z przynależnego mu świadczenia emerytalnego, dokonywał ich w zawyżonej wysokości. Wnioskodawca wskazywał, iż 25 % świadczenia do potrącenia było obliczane od świadczenia w wysokości brutto, a następnie ta wysokość była odejmowana od wysokości świadczenia wyliczonego do wypłaty (netto) tj. już po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych. Zdaniem wnioskodawcy 25% kwoty dopuszczalnej do potrącenia powinna była być obliczana od wysokości świadczenia „netto”.

Zasady potrąceń należności ze świadczeń wypłacanych przez ZUS uregulowane są w art. 139, 140 i 141 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z art. 139 ust. 1 w/w ustawy ze świadczeń pieniężnych określonych w ustawie – po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych – podlegają potrąceniu należności wymienione w tym przepisie w punktach 1-10. Tym samym przepis ten wprowadza zasadę, że potrącenie dokonywane jest od świadczenia nazywanego potocznie świadczeniem w wysokości netto. Natomiast jaka wysokość świadczenia może podlegać potrąceniu zostało wskazane w art. 140 w/w ustawy. Zgodnie z art.140 ust. 1 pkt. 3 potrącenia, o których mowa w art. 139 mogą być dokonywane (z zastrzeżeniem art. 141), do wysokości 25% świadczenia (w przypadku innych należności niż wymienione w punktach 1 i 2 cytowanego przepisu). Skoro zatem w przepisie użyto jedynie sformułowania „25% świadczenia” bez jakichkolwiek dodatkowych zapisów np. analogicznych do znajdujących się w art. 139 (tj. „po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych”) oznacza to wysokość świadczenia (emerytury lub renty) należną uprawnionemu, a rozumianą potocznie jako świadczenie brutto. Wskazać należy, iż w decyzji naliczającej wysokość świadczenia zasadą jest, iż organ emerytalny wskazuje wysokość świadczenia do jakiej uprawniony jest emeryt. Jednakże nie otrzymuje on wypłaty pełnej wysokości świadczenia, do którego jest uprawniony bowiem ZUS zobowiązany jest z tego świadczenia odprowadzić za emeryta stosowną kwotę zaliczki na podatek, składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

W świetle powyższych rozważań należało uznać, iż ZUS zastosował w przypadku potrąceń dokonywanych ze świadczenia rentowego wnioskodawcy prawidłową ich wysokość. Organ rentowy najpierw wyliczył w jakich granicach dopuszczalne jest dokonanie potrącenia tj. wyliczył jaka kwota odpowiada 25% świadczenia (brutto) – co znajduje uzasadnienie w treści art. 140 ust. 1 pkt. 3 w/w ustawy, a następnie kierując się zasadą wyrażoną w art. 139 ust. 1 kwotę tę potrącił ze świadczenia tzw. netto tj. po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał odwołanie wnioskodawcy za nieuzasadnione i oddalił je na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Skoro bowiem wbrew ocenie wnioskodawcy potrącenia dokonywane przez ZUS dokonywane były w prawidłowej wysokości brak było podstaw aby uwzględnić odwołanie.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w art. 98 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.